

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۰۸ دسمبر ۲۰۲۱

چهل و هشتمین جلسه دادگاه حمید نوری در ستهکلم!

چهل و هشتمین جلسه دادگاه دفاعیات حمید نوری، دادیار پیشین زندان گوهر دشت کرج و از متهمان اعدام‌های دسته‌جمعی زندانیان سیاسی در ایران، روز سه‌شنبه ۱۶ آذر [قوس] ۱۴۰۰ برابر با ۷ دسمبر ۲۰۲۱، در دادگاه جرائم جنگی ستهکلم-سویدن برگزار شد.

جلسه امروز به ارائه شهادت محمد خدابنده‌لوئی از شاهدان قتل‌عام ۶۷ اختصاص داشت. محمد خدابنده‌لوئی به عنوان شاهد و شاکی گفت که بینائی یک چشم خود را بر اثر ضرباتی که حمید نوری به او وارد کرده از دست داده است. خدابنده‌لوئی گفت: از سال ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۸ به اتهام هواداری از سازمان مجاهدین خلق زندانی بوده است، در دادگاه رسیدگی به اتهامات حمید نوری گفت که به اتفاق ۱۵۷ زندانی دیگر از زندان گوهر دشت به زندان اوین منتقل شد اما از این جمع فقط هفت نفر زنده مانده‌اند.

او در دادگاه شهادت داد که حمید نوری را در زندان گوهر دشت بارها دیده است. در حالی که حمید نوری مدعی است که از سال ۱۳۶۱ تا سال ۱۳۷۲ در زندان اوین بوده و چند بار به زندان گوهر دشت به عنوان مأموریت سر زده است. محمد خدابنده‌لوئی که اکنون ساکن هالند است به گفته خود، از ۱۸ سالگی در زندان‌های اوین، گوهر دشت (رجائی شهر)، قزل‌حصار و کمیته مشترک (زندان توحید) زندانی بوده است.

محمد خدابنده‌لوئی در دادگاه گفت: حمید نوری صدای نسبتاً آرام، نازک، معمولی و متفاوتی نسبت به ناصریان و بقیه داشت و به اتفاق ناصریان (محمد مقیسه) قدرت زیادی در زندان گوهر دشت داشت. به گفته محمد، حمید نوری خلاف پاسدارها که معمولاً ریش بلندی داشتند ته ریش داشت با صورت لاغر و کمی کشیده و موهای صاف که او را از بقیه متفاوت می‌کرد.

محمد خدابنده‌لوئی، نویسنده کتاب «با من به روزهای قتل‌عام بیایید» است که به خاطرات او از زندان باز می‌گردد. به گفته وی، حسین مرتضوی، رئیس زندان و داوود لشکری، معاون امنیتی و نظامی زندان نقش اجرایی داشتند و حمید نوری و ناصریان (محمد مقیسه) نقش اصلی‌تر و رهبری داشتند.

خدابنده‌لوئی گفت: حمید نوری را چندین بار پشت در ملاقات در حالی که چشم‌بند به چشم داشته دیده است و بار دیگر در جریان اعتصاب غذای زندانیان «در جریان یک سرکوب شدید در اتاق گاز در سال ۱۳۶۶ حمید نوری را دیدم. پاسدار در را باز کرد و دید من تنها کسی هستم که در انتهای اتاق گاز ایستاده‌ام. ناصریان (محمد مقیسه)،

لشکری (داوود) و عباسی (حمید نوری) داخل اتاق آمدند. ناصریان با صدای خیلی ترسناک و بلندی گفت امروز جنازه‌ات از اینجا بیرون می‌رود و من را کتک زدند. چشم‌بندم افتاد و چهره همه آن‌ها را دیدم. عباسی (حمید نوری) با چیزی که دستش بود به سرم می‌زد. یکی از ضربات محکم از طرف عباسی (حمید نوری) به صورتم خورد و درد شدیدی در نیمه سمت راست صورتم احساس کردم.»

خدابنده‌لویی افزود: در جریان همین قضیه، بینائی چشم راستش را از دست داده است. او گفت که تا مدت‌ها اجازه درمان به او ندادند و دید مرکزی چشمش از بین رفته و فقط نور و سایه می‌بیند.

وی گفت: ششم مرداد [اسد] ۶۷ همراه با تعدادی از هم‌بندی‌هایش به ساختمان دادستانی زندان اوین و هفتم مرداد پیش هیأت مرگ برده شد.

مسلم است که جان بدر بردگان کشتارهای دهه شصت و همچنین بازماندگان قربانیان این کشتار ضدانسانی حق دارند از آنچه پشت پرده این کشتار عمومی بوده است باخبر شوند و همه کسانی که عامل اصلی این تراژیدی انسانی بودند، شناسائی شوند. هم‌زمان ضرورت دارد که محاکمه علنی و مجازات همه دست‌اندرکاران این جنایت بزرگ پیگیری شود تا در آینده کسی و جریانی جرأت نکند خاک به چشم جامعه بپاشد و باز هم چنین جنایاتی را تکرار کند.

حمید نوری (عباسی) و حکومت جنایت‌کارشان به خوبی آگاهند که در سویدن، نه اعدام و قصاص در کار است، نه آزار و شلاق و شکنجه و تجاوز، نه اعترافات تلویزیونی، بلکه دادگاه علنی در جریان است و با حوصله و بدون سوگیری هفته‌ها به همه گوش می‌دهد و حتی به این ماجرا توجه دارد که نکند اهانتی به متهم تحمیل شود. متهم از آزادی از آزادی بیان و نظر و انتخاب وکیل دل خواه خود برخوردار است و ...

در ایران تجربه دادگاه‌های انقلاب اسلامی پس از بهمن ۱۳۵۷، حتی یک نمونه نداریم که زندانی سیاسی از حق دفاع از خود و از حق داشتن وکیل و رویه قضائی قانونی و مطلوب، برخوردار گردد.

نحوه کارکرد دادگاه‌های انقلاب در ماه‌ها و سال‌های پس از انقلاب ۱۳۵۷ نشان داد که حاکمیت بیش‌تر به قصد انتقام‌جویی و نابود کردن مخالفان بود.

کشتار سیستماتیک زندانیان در سال‌های پس از ۱۳۶۰ و به‌ویژه اعدام‌های جمعی سال ۱۳۶۷ بربریت و ضدانسانی بودن جمهوری اسلامی را به نمایش گذاشت.

حمید نوری، ابراهیم رئیسی، مصطفی پورمحمدی و یا دیگر سران جمهوری اسلامی و مقامات و نهادهای هستند که در کشتن، آزار و تحقیر مخالف از هیچ تلاش فروگذار نبودند.

دادگاه حمید نوری یک رخدادی تاریخی است که جمهوری اسلامی را در سطح بین‌المللی به چالش کشیده است. در چنین وضعیتی، باید با بی‌عدالتی قضایی، اعدام و خشونت در زندان‌ها جمهوری جهل و جنایت اسلامی به مبارزه همه جانبه برخاست. بنابراین باید با صدای رسا و بلند به جامعه ایران گفت که زندگی انسان والاترین ارزش جمعی ما، احترام به زندگی انسانی جهان‌شمول است.

هم‌زمان با دادگاه حمید نوری، بالغ بر ۱۰۰ تن از نمایندگان پارلمان اروپا، از جمله ۱۴ وزیر سابق - شامل وزیران خارجه - طی انتشار بیانیه‌ای از اتحادیه اروپا و کشورهای عضو خواستند ضمن اتخاذ سیاستی قاطع در مذاکرات هسته‌ای با حکومت جمهوری اسلامی، کشتار سال ۱۳۶۷ در ایران را رسماً به عنوان «نسل‌کشی» و «جنایت علیه بشریت» شناسایی کنند.

بیش از ۱۰۰ عضو پارلمان اروپا روز سه‌شنبه طی بیانیه‌ای خطاب به رهبران اتحادیه اروپا، از جمله جوزپ بورل، معاون رییس و نماینده عالی این اتحادیه در امور خارجی و سیاست امنیتی، از اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن خواستند که «کشتار ۱۳۶۷ در ایران را رسماً به عنوان نسل‌کشی و جنایتی علیه بشریت شناسایی کنند».

در این بیانیه که به ابتکار گروه «دوستان ایران آزاد» پارلمان اروپا صادر شده و به امضای شماری از نمایندگان پارلمان اروپا از گروه‌های سیاسی مختلف رسیده، از اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن خواسته شده است که در قبال حکومت ایران، به ویژه در مذاکرات هسته‌ای، سیاست قاطعی را اتخاذ کنند، و «رعایت حقوق بشر و لغو مجازات اعدام را پیش‌شرط روابط خود» با جمهوری اسلامی قرار دهند.

در این بیانیه با اشاره به فتوای خمینی، بنیان‌گذار جمهوری اسلامی، درباره «اعدام زندانیان سیاسی، به ویژه افراد وابسته به سازمان مجاهدین خلق ایران» و متعاقب آن کشتار هزاران زندانی سیاسی «پس از محاکمه‌های ساختگی» چند دقیقه‌ای، آمده است که بسیاری از برجسته‌ترین حقوق‌دانان بین‌المللی کشتار ۱۳۶۷ را «مصادق آشکار جنایت علیه بشریت و نسل‌کشی» توصیف کرده و خواستار «اجرای عدالت و آغاز روند رسیدگی قضایی علیه عاملان آن» شده‌اند.

این بیانیه همچنین از ابراهیم رئیسی، رییس جمهوری اسلامی ایران، به عنوان یکی از اعضای «هیات مرگ» یاد کرده و به دستگیری، شکنجه، و ناپدید شدن هزاران نفر در آبان ۹۸ و در دوران ریاست او بر قوه قضاییه اشاره کرده است.

در این بیانیه همچنین به گزارش آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، درباره «نقض شدید حقوق بشر در ایران» و متهم کردن حکومت ایران به «از بین بردن شواهد اعدام ناراضیان سیاسی» در سال ۱۳۶۷ و «آزار و پیگرد کیفری خانواده‌های قربانیان»، و نیز به برگزاری دادگاه حمید نوری، از متهمان پرونده کشتارهای سال ۱۳۶۷ اشاره شده است.

دادگاه حمید نوری، از متهمان به مشارکت در اعدام زندانیان سیاسی در زندان گوهردشت در تابستان ۱۳۶۷ در اروپا در جریان است و تاکنون چهل و هشت جلسه آن برگزار شده است.